

25. juni 2013

I medfør af § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål:

Spørgsmål om hjemløse børn i genhusning:

1. Agter Naalakkersuisut i en bekendtgørelse at fastsætte minimumskrav til standarden af genhusningsboliger, som offentlige boligselskaber stiller til rådighed for personer (herunder familier med børn) som sættes ud af deres bolig – f.eks. krav om varme, el, vand og adgang til køleskab, kogeplader, vaskemaskine, toilet og bruser?

2. Finder Naalakkersuisut det rimeligt, at INI omplacerer genhusede - herunder også børnefamilier - hver 3. måned?

3. Vil Naalakkersuisut arbejde for, at der i offentligt ejede genhusningsboliger som deles af flere husstande, indføres alkoholforbud, og at i hvert fald genhusede børnefamilier sikres rolige og trygge forhold?

4. Vil Naalakkersuisut arbejde for at sikre, at der ved fastsættelse af hvilke ejendele der må medbringes til en genhusningsbolig tages hensyn til om den genhusede husstand omfatter børn?

(Medlem af Inatsisartut Palle Christiansen, Demokraterne)

Begrundelse:

Den rapport om hjemløshed i Grønland som det tidligere Naalakkersuisut bestilte, er nu færdiggjort. Lad det være sagt med det samme: Rapporten gør indtryk. Den afdækker en række problemer, som vi er nødt til at forholde os til. Det gælder ikke mindst, hvor der er børn involveret.

Rapporten beskriver blandt andet problemerne for lejere, som af den ene eller anden grund er blevet sat ud fra en offentlig udlejningsbolig. Retsplejeloven bestemmer at fogeden – og det vil her sige politiet – kan nægte at imødekomme en anmodning fra udlejer om at fjerne en lejer fra boligen, hvis lejerer ikke har et andet sted at bo. Det gør politiet i praksis, og derfor er INI og ISERIT i realiteten tvunget til at stille en genhusningsbolig til rådighed, selv om lovgivningen ikke forpligter boligselskaberne til det.

Tidligere eksisterede en bekendtgørelse, som forpligtede offentlige boligudlejere til at tilbyde genhusning, hvis politiet betingede sig dette i forbindelse med udsættelse af lejere. Bekendtgørelsen indeholdt også krav om varme og rimelige sanitære forhold i genhusningsboliger. Men bekendtgørelsen blev ophævet i 2002, og siden har der ikke eksisteret tilsvarende regler.

I praksis benyttes de ringeste boliger til genhusning. Nogle er så dårlige, at de ikke kan lejes ud. INI har dog visse minimumskrav: Genhusningsboligen skal bestå af mindst 1 rum pr. familie og have varme, vand, el og adgang til køkken og bad. Hos ISERIT er el ikke en nødvendighed.

25. juni 2013

I boligselskabet INIs genhusningsboliger skal alle beboere som udgangspunkt flytte til en anden genhusningsbolig hver 3. måned. Ifølge rapporten ønsker INI med denne praksis at motivere beboerne til at finde sig et fast sted at bo. Beboerne skal ikke betale for at benytte genhusningsboligerne – udgiften dækkes af boligselskabets lejere, og INI frygter vel at de genhusede ikke vil gøre tilstrækkeligt for igen at skaffe sig en fast bolig, hvis de uden større gener kan bo gratis i en genhusningsbolig.

For de hjemløse der benytter genhusningsboligerne, opleves de hyppige flytninger som en stor belastning – blandt andet fordi en flytning som regel indebærer, at man skal bo sammen med nye mennesker, som man skal få dagligdagen til at fungere med.

En af de ting, der skaber problemer, er når medbeboere i genhusningsboliger drikker og larmer til langt ud på natten. Nogle genhusede har et arbejde at passe, og det kan være svært, hvis medbeboere har festet igennem natten lang. Lige så svært er det for børn som går i skole.

Det er ikke meget de genhusede må have med sig. Ifølge rapporten tilbyder INIs genhusningsboliger i Nuuk f.eks. kun mulighed for at medbringe en madras, nogle lamper og bøger samt tøj, selv om det dog også fremgår af rapporten, at de ansatte i INI opfatter og administrerer INIs regler noget forskelligt. Jeg går ud fra at familier med børn også kan have noget legetøj med, selv om rapporten ikke nævner det, men et køleskab er det ikke muligt at tage med, selv om genhusningsboligerne ikke altid har sådan et i forvejen. Og f.eks. et fjernsyn har en genhuset familie heller ikke lov at tage med sig. Til dels skyldes dette vel pladsforholdene, men spørgsmålet er om det ikke også her spiller ind, at INI ikke ønsker, at de genhusede skal have det for behageligt: De skal ikke føle, at de har et hjem, for så risikerer man, at man aldrig får dem ud af den gratis genhusning, synes argumentationen at være.

Alt dette kan man have forskellige holdninger til. Nogle vil spørge, om det kan være samfundets opgave at give husly til folk, som ikke har betalt deres husleje eller som er blevet smidt ud af deres bolig, fordi de har været til gene for naboerne. Andre vil minde om, at ethvert samfund bør bedømmes på, hvordan det behandler sine svageste. Men én ting synes jeg ikke, at man kan være uenige om: Børn skal sikres en god og tryk opvækst. Det har vi en forpligtelse til - både moralsk og i henhold til FNs Børnekonvention. Og der bor altså også børn i genhusningsboligerne. Det er ikke mindst med tanke på dem, at jeg stiller ovenstående spørgsmål.

Spørgsmålene bedes besvaret inden for 10 arbejdsdage fra modtagelsen.